

LEVEN

EEN EEUWIGDURENDE GEDACHTE

Willem Van Diest

Ergens in de jaren '80, kreeg ik van mijn goede vriend Willem van Diest, toen nog Winner, zijn zeer geïnspireerde vertaling van het scheppingsverhaal en het 'paradijsverhaal.'

De titel die hij eraan meegaf was "**LIFE, an Everlasting Thought.**"

Een paar weken geleden kwam ik het weer tegen en besloot om het te vertalen, omdat, mijns inziens, er een aantal zaken, vooral voor hen met een christelijke/katholieke achtergrond, zoals ikzelf, goed verklaard worden die vroeger niet, of niet afdoende, beantwoord werden.

Ik hoop dat het, op de een of andere manier, inzichten en/of inspiratie oplevert voor wie het leest.

Om Namah Shivaya – Ik Geef Mij Over Aan God (Shiva)

Karunesh

Genesis, 1:1

In het begin, schiep God *hemel en aarde*

Hemel en aarde hebben dezelfde betekenis als alfa en omega, eerste en laatste.

Het is een manier om het gehele oneindige universum aan te duiden.

De *aarde* was vormloos en *leeg*, *duisternis* lag over de *ocean*, en de geest van God zweefde over de wateren.

De aarde is een materieel object en wordt herkend door zijn vorm. Een vormloze aarde is het potentieel en de basissubstantie voor een planeet die nog niet gemanifesteerd is.

Leeg, betekent ruimte voor het enige ding dat bestond vóór de schepping, wat God's aanwezigheid is. God deed niets om Zijn Geest te manifesteren.

Duisternis is de afwezigheid van licht. Licht kan dingen zichtbaar maken voor de fysieke ogen, en licht kan ook betekenen, datgene dat visie en begrip schept in het denken. Voordat het licht geschapen werd, was het potentieel en het idee van de schepping niet zichtbaar.

Licht, vuur, water en aarde zijn symbolen en manifestaties van de geest van God. Zij zijn de bouwstenen van het fysieke universum. Geen van deze basiselementen was al geschapen.

Voorbeelden: De adem des levens (Genesis 2:7). Een sterke wind (Handelingen 2:3). De rivier van het water des levens (Openbaringen 22:1). God keek neer vanaf een zuil van vuur en as (Exodus 14:24). De vurige tongen (Handelingen 2:3). De engel van god verscheen als een vlam die vanuit het midden van een struik kwam (Exodus 3:2). Sinaï, de heilige berg (Exodus 3:1). De geest nam de controle over mij over en droeg me naar de top van een zeer hoge berg (Openbaringen 21:10).

God zweefde over het water, betekent dat Hij iets begon te doen, met dat oneindige pakhuis van spirituele energie. God's geest begon te bewegen.

De eerste twee zinnen in Genesis, beschrijven God – oneindige kracht en oneindig potentieel – in Zijn ongemanifesteerde vorm. Dan gaat het verhaal verder, met te zeggen dat Hij iets begon te doen.

Johannes 1:1

Voordat de *wereld* geschapen werd, bestond het *Woord* al; Hij was bij God, en Hij was hetzelfde als God. Vanaf het begin was het Woord bij God. Via Hem, schiep God alle dingen; niet één ding in de schepping, is gemaakt zonder Hem. De Wereld is het fysieke universum, de schepping van God.

Het Woord is de gedachte van God. Het Woord is het resultaat ofwel Zoon van de Vader. De gedachten van God komen van Hem, en zijn met Hem; dat is duidelijk. En sinds er nog geen andere creatie op dat moment bestond, was er geen andere denker of object om "bij te zijn." De gedachten van God, reflecteren God's aard; ze zijn hetzelfde. Er was niemand of iets, om het wezen van God te beperken. God en Zijn gedachten zijn beiden oneindig.

Het is onmogelijk om iets te scheppen, zonder er eerst over gedacht te hebben. God dient eerst een gedachte te denken voordat die gedachte zichzelf kan manifesteren als een creatie.

Voordat er enige materie geschapen was, was er de gedachte die God's wezen reflecteerde. Door deze gedachten, manifesteerde God alle dingen. Er is niets gemaakt op enige andere manier.

Het Woord was de bron van leven, en dit leven bracht licht aan de *mensheid*. Alle dingen werden eerst door gedachte geschapen; ook het leven zelf. Leven betekent hier totale levendigheid met hetzelfde vermogen als God.

De mens was reeds gevormd toen God hem bewustzijn en begrip gaf. Het waren goddelijke gedachten die van de mens een wezen van licht maakte en een kind van God. Licht is de substantie of Geest van God, die we met Hem delen als Zijn kinderen.

Mensheid is datgene wat gemanifesteerd is en heerschappij heeft over de schepping.

God's gedachten zijn de basis van het leven, en dit leven, maakte de geest van God zichtbaar.

Het licht scheen in de duisternis, en de duisternis heeft het nooit uit kunnen maken.

Licht is het eerste zichtbare ding in de schepping en alles is van deze energie gemaakt. Sinds de tijd dat God licht schiep, heeft niets die schepping vernietigd. Duisternis is de afwezigheid van licht; duisternis zelf, is niet iets. Het kan niets doen, omdat het NIET-IETS is.

Het verhaal van de schepping, is een verhaal van hoe duisternis vervangen werd door licht, in zeven stappen. Vanuit zuivere geest, wat geen specifieke manifestatie is, zal de gehele schepping verschijnen en de leegte vervangen.

DE EERSTE DAG. EERSTE GEBOD.

GENESIS 1:3

(1) Toen gaf God het Gebod, (2) "Laat er licht zijn"- (3) en licht verscheen. (4) God was tevreden met wat Hij zag. (5) Toen scheidde Hij het licht van de duisternis, (6) en Hij noemde het licht "Dag" en de duisternis "Nacht." (7) De avond ging voorbij en de morgen kwam – dat was de eerste dag.

In elk van de zes dagen van de schepping komen dezelfde basiselementen terug. Elke dag is een volledige cyclus van een afgeronde creatie. Elke dag openbaart God als een meester schepper. Alles wat Hij schiep was perfect.

- 1- Zegt wie er denkt en bevel geeft welke gedachte er gemanifesteerd dient te worden
- 2- Het Gebod.
- 3- De creatie.
- 4- God keurt Zijn eigen schepping goed. Op die manier zal het geschapen blijven, zelfs wanneer Hij stopt met eraan te denken. Het is de gedachte die het toestaat te blijven bestaan.
- 5- Hij gaat verder met specifieke versies te maken van Zijn originele creatie. Onderscheiding is het principe van de schepping. Verschillende dingen worden geschapen en apart gezet voor speciale doelen. Het woord heilig, betekent apart zetten. Alles wat God geschapen heeft is heilig, of heeft een speciaal doel om de schepping te compleet te maken.
- 6- Hij geeft specifieke namen aan alles wat geschapen is. Hij geeft een specifieke naam aan alle gedachten die Hij geschapen heeft. Alleen dan wordt het mogelijk om over het geschapen object te denken, als het volgende ding geschapen wordt. De naam van een creatie, zorgt ervoor dat we het herkennen in de mentale wereld.
- 7- Als er een dag om is, zeggen we gewoonlijk dat de dag voorbij is en de avond gekomen is. In dit geval is het het tegenovergestelde. Voor de schepping was er alleen duisternis. God is licht. Nu wil Hij dat licht uitdrukken als het stoffelijke universum.

Van Zijn standpunt uit gezien, is het al heel duidelijk hoe dat zal zijn. Vanuit het standpunt van de schepping en de mensheid is het nog helemaal niet duidelijk hoe we perfect kunnen worden “net zoals onze vader in de hemel perfect is.” Die kant is nog steeds in duisternis gehuld.

Nadat God licht schiep, was een eerste deel duisternis verdwenen. Duisternis is de afwezigheid van licht. Het is nooit geschapen. Het verdwijnt bij het minste licht. Dus, de avond ging voorbij en een eerste deel van het licht verscheen. Het licht maken, waarin de schepping zichtbaar kan worden, is de eerste dag, ofwel, de eerste stap in het scheppen. De schepping vond plaats in de duisternis; die verdween toen er een dag was geschapen. De dag – licht – is het *resultaat* van de schepping, niet de tijd waarin dat gebeurde. God scheidde datgene wat geschapen was van datgene dat nog niet geschapen was. Elke dag van de schepping, zal het licht zich openbaren en zal het gescheiden worden van de duisternis.

God's schepping is heilig omdat het apart is gezet vanuit de duisternis of, vanuit dat wat NIET IS. Wat God creëert is ZIJN, belichaamd in vorm.

TWEEDE DAG. TWEEDE GEBOD.

(1) En God zei: (2) Laat er een firmament zijn temidden van de wateren: (5) en laat het de scheiding vormen tussen de wateren onder en de wateren boven. (3) En God maakte een firmament, en scheidde de wateren die onder het firmament waren, van die wateren die boven het firmament waren, (4) en het was also. (6) En God noemde het firmament Hemel; (7) En de avond ging voorbij en morgen kwam en dat was de tweede dag.

Het enige wat hier ontbreekt is wanneer het water werd geschapen. De vier elementen zijn niet geschapen. Ze zijn een symbool van God's geest. Water is hetzelfde als licht, alleen in een dichtere vorm.

God geeft hier een bestemming aan Zijn energie voor verschillende delen van de schepping. Sommige ervan zullen samentrekken tot een dichte substantie (aarde) die gravitatie (onder) bezit. Een deel van Zijn Schepping zal niet zo dicht zijn, zoals de spirituele of hemelse wereld.

DERDE DAG. DERDE GEBOD.

(1) Toen beval God: (2-5) Laat de wateren die onder de hemel zijn, op een plaats samenvloeien; en laat het droge land te voorschijn komen. (3) En het was also. (6) En God noemde het droge land, Aarde; en de samengevloede wateren, noemde Hij Zeeën. (4) En God zag dat het goed was.

Hier wordt nog meer verdichting geschapen uit God's geest, en daarna wordt het gescheiden van het minder verdichte deel.

VIERDE GEBOD.

(1) Toen beval God: (2—5) Laat de aarde jong groen voortbrengen, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde. (3) En zo geschiedde. (6) En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. (4) En God zag dat het goed was. (7) En de avond ging voorbij en de morgen kwam – dat was de derde dag.

De schepping krijgt in dit stadium de mogelijkheid zichzelf te reproduceren. Het is reeds een glimp van God's wens om een wezen te creëren met het volledige potentieel en vrijheid, die Hij heeft.

De evolutie naar verdichting en complexiteit gaat verder, en daarna wordt het gescheiden, ieder in overeenstemming met zijn niveau.

VIERDE DAG. VIJFDE GEBOD.

(1) En God zei: (2) Laten er lichten zijn in het firmament van de hemel, om een scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij dienen tot aanwijzing van zowel vaste tijden, als van dagen en jaren; en dat zij tot lichten zijn aan het firmament van de hemel, en om licht te schenken op de aarde. (3) Alzo geschiedde. (6) En God maakte twee grote lichten: een groter licht om te heersen over de dag; en een kleiner licht om te heersen over de nacht, en om het licht en de duisternis te scheiden. (4) En God zag dat het goed was. (7) En de avond ging voorbij en de morgen kwam – dat was de vierde dag.

Het lijkt alsof God er niet alleen zeker van wilde zijn dat licht en duisternis van elkaar gescheiden werden; Hij wil er zeker van zijn dat er grote tekenen zijn om dat duidelijk te maken.

Het is ook duidelijk dat met licht, hier niet het zonlicht bedoeld wordt. De zon, de maan en de sterren zijn geschapen als symbolen voor het goddelijke licht.

Net zoals op aarde, wordt de geest van God in de hemel in verscheidene mate bevestigd, die daarna gescheiden worden.

De materiele wereld is een replica van God's spirituele wezen. God creëert een school voor goden, waarin alle spirituele principes gedemonstreerd worden.

VIJFDE DAG. ZESDE GEBOD.

(1) Toen beval God: (2) Laat de wateren wemelen van levende wezens, en dat het gevogelte over de aarde vlieg langs het firmament des hemels. (3-6) En God schiep de grote walvissen, en alle krioelende levende wezens, die de wateren voorbrachten, (5) naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte (5) naar hun aard. (4) En God zag dat het goed was.

Verdergaande verscheidenheid en verdichting, en daarna de scheiding door elk een andere naam te geven, en een andere vorm.

ZEGENING

(1) En Hij zegende hen, zeggende: (2-3-5) Wees vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de wateren van de zeeën, en het gevogelte wordt talrijk op de aarde.

(7) En de avond ging voorbij en de morgen kwam – dat was de vijfde dag.

Een zegening, is de instructie om te blijven scheppen, zowel door verscheidend in stand te houden of door vermenigvuldiging.

ZESDE DAG. ZEVENDE GEBOD.

(1) Toen beval God: (2) Laat de aarde alle soorten dierlijk leven voortbrengen: (5-6) getemde en wilde, groot en klein. (3) En zo geschiedde. Zo maakte God hen allen, (4) en was blij met wat Hij zag.

ACHTSTE GEBOD.

(1) Toen beval God: (2) Laat ons mensen maken naar ons beeld en gelijkenis; en laat hem heerschappij hebben over de vissen in de zee, en de vogels in de lucht, en de dieren, en de gehele aarde. (3) En God schiep de mens naar Zijn eigen beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem. (5-6) Man en vrouw schiep Hij hen.

Merk op dat deze creatie nog niet klaar is; God heeft nog niet gezegd dat het goed is. God is hier meervoud (later meer hierover). Zowel man als vrouw zijn naar de gelijkenis van God geschapen.

ZEGENING.

(1) En God zegende hen, zeggende: (2-5) Heb vele kinderen, zodat jullie nakomelingen over de gehele wereld zullen leven en het onder hun controle zullen brengen. Ik geef je de verantwoordelijkheid over de vissen, de vogels en alle wilde dieren.

Omdat man en vrouw volmaakt waren, zouden hun nakomelingen natuurlijk ook volmaakt zijn. De schepping is op dit punt zelfvoorzienend. God hoeft niet elk menselijk wezen die na deze eerste twee geschapen zijn een bevel te geven.

NEGENDE GEBOD.

(1) En God zei: (2-6) Ik heb gezorgd voor alle soorten zaadragend groen en alle soorten vruchten met zaden, voor jullie om te dienen als voedsel. (5-6) En voor alle wilde dieren en alle vogels heb ik als voedsel voorzien in grassen en gewassen. (3) En het geschiedde. (4) God keek naar alles wat Hij gemaakt had, en Hij was zeer tevreden. (7) Avond ging voorbij en morgen kwam – dat was de zesde dag.

Als we dit vers letterlijk zouden moeten nemen, moeten we ophouden met salades en groentes te eten. De vogels zouden op moeten houden met vogelzaad te eten, en de tijger zou moeten stoppen met vlees eten.

In deze analogie, is het duidelijk dat mensen voedsel kunnen eten dat de mogelijkheid heeft zichzelf te reproduceren, graan en fruit met zaden. Dieren eten alleen datgene dat gaat rotten als het op de grond gegooid wordt.

Eten, betekent in dit geval, het absorberen van spiritueel voedsel of gedachten. Onze gedachten produceren resultaten, ofwel worden uitgedrukt in de materiele wereld, op dezelfde manier zoals God's gedachten zich manifesteren. Dieren hebben die mogelijkheid niet.

Dit is de eerste keer dat God *zeer* tevreden is. Met dit negende Gebod, heeft Hij Zijn ideaal gerealiseerd; de mogelijkheid en bewustzijn te herscheppen, om te creëren vanuit gedachten.

ZEVENDE DAG. DE TIENDE EN LAATSTE STAP IN SCHEPPEN.

(1) En zo was het gehele universum voltooid. Toen God op de zevende dag voltooid had wat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het

werk dat Hij gemaakt had. Hij zegende de zevende dag en zette die (5-6) apart als een speciale dag (heiligde die), omdat Hij daarin rustte van al het werk dat Hij gemaakt had. En zo was het, hoe het universum geschapen werd.

Het getal zeven heeft een betekenis; het is het getal van afronding in het materiele universum. Dit is een symbool om te verwijzen naar het feit dat de schepping compleet is, nadat alle duisternis verwijderd is in zeven stappen.

Merk op dat er niet gezegd wordt dat op het eind van de zevende dag "de avond voorbij ging." Er was geen duisternis meer na het in zes dagen verwijderd te hebben. Zeven betekent vervolmaakt; het universum was volledig verlicht. Openbaringen 21:25

"Er zal daar geen nacht zijn." God heeft Zichzelf volledig uitgedrukt in de schepping.

De zevende dag is een Heilige Dag; het is een dag die apart gezet is met als doel om te genieten van de schepping. Wat op de eerste plaats het doel is van scheppen.

De laatste zin, verklaart duidelijk dat dit het eind van het verhaal is.

De lengte van de zevende dag is eeuwigheid. Als er rust en volmaaktheid is, verdwijnt het gevoel van tijd en wordt zinloos.

Zoals de bijbel zegt, is dit een speciale dag, anders dan de andere zes. Het tiende Gebod wordt niet benadrukt. Er is een Gebod, wat is, om te rusten, en daarom is het niet nodig om iets te zeggen.

Het getal tien heeft een betekenis; het is het getal van vermenigvuldiging. Het is een symbool om aan te geven dat na de eerste inspanning om iets volmaaktst te creëren, het zich verder zal ontwikkelen zonder enige verdere bewuste inspanning. De schepping zal groeien in volmaaktheid, terwijl de schepper rust.

Nadruk wordt gelegd op het feit dat alles op de zevende dag compleet was. Als je er nog steeds aan zou werken, zou dat hetzelfde zijn als zeggen dat het nog niet klaar is. Je kunt nooit genieten van je creatie, als je niet rust.

De zevende dag maakt duidelijk dat God de mogelijkheid heeft geschapen om volledig begrepen te kunnen worden door Zijn schepping. Hij heeft voor ons de mogelijkheid geschapen om zelf goden te worden. Als God onze Vader is, is het slechts een kwestie van opgroeien.

John 10:34-35

Jezus antwoordde: 'Het is geschreven in uw wet * dat God zei: 'Jullie zijn goden!' We weten dat wat de geschriften zeggen, voor eeuwig waar is; en God noemde die mensen goden, aan wie Zijn boodschap gegeven was.'

* Psalmen 82:6

"Jullie zijn goden!" zei Ik; "Al jullie zijn zonen van het Aller Hoogste!"

De rest van de bijbel gaat verder met het beschrijven van het laatste gedeelte van de evolutie, dat te maken heeft met de mentale ontwikkeling van de mensheid.

Man en vrouw waren volmaakt, maar verloren de rust waar ze van genoten, toen ze opnieuw begonnen te werken. Het volgende hoofdstuk gaat verder met, in detail, te beschrijven wat er allemaal gebeurd is en nog steeds plaatsvindt, in onze relaties tot elkaar en tot God.

GEDACHTE

Genesis 2:5

Er waren nog geen *planten* op de aarde en geen *zaden* waren uitgekomen, want Hij had nog geen regen gestuurd, en er was *niemand* om het land te cultiveren; maar *water* steeg op vanuit de oppervlakte en *bewaterde* de grond.

Planten zijn een symbool voor gedachten. Planten groeien vanuit zaden tot grassen, struiken en bomen. Het groeiproces is een symbool van hoe gedachten zich ontwikkelen naar een logisch geloof systeem. Takken zijn als gedachten die steeds specifiekere worden totdat ze een resultaat opleveren, wat gesymboliseerd wordt door het fruit.

Niemand, betekent dat er nog geen bewustzijn aanwezig is. Het heeft dezelfde betekenis als leeg in Genesis 1:2.

Het land, is de plek waar de planten groeien ofwel waar ideeën ontwikkeld worden, wat het menselijke denken en bewustzijn is.

Water en aarde zijn symbolen van de geest van God. Net zoals voor de eerste dag van de schepping het water begon te bewegen. Vervolgens wordt de geest van God geconcentreerder door twee aspecten van Zijn energie samen te voegen.

Water en aarde worden vruchtbare grond of klei.

Toen nam de Heer God wat klei van de grond en *vormde* er een mens uit; Hij ademde in zijn neus de *adem des levens*, en de mens werd een *levende ziel*.

De volgende stap is om twee andere elementen van God's geest samen te voegen. Lucht en leven (vuur) samen, zijn de adem des levens. Als de adem des levens gecombineerd wordt met aarde, is een levende ziel geschapen.

Een "levende ziel" verklaren, is niet gemakkelijk, omdat we nu niet in het paradijs zijn. Eén beschrijving staat in Genesis voor de val van de mensheid, een andere beschrijving wordt gegeven in de twee laatste hoofdstukken van Openbaringen. Jezus gaf twee glimpen aan Zijn discipelen van hoe het leven eruit ziet als de hemel op aarde, of paradijs. Het is een staat van zijn die moeilijk is voor ons om voor te stellen, en daarom maken de meeste mensen zich er geen zorgen om, om daaraan te denken. Maar, als we er nooit aan denken, hoe zullen we er dan komen? We zullen datgene krijgen waar we om vragen. Om iets te vragen, moeten we toch minstens denken aan wat we willen vragen.

Mattheus 17:2

Terwijl ze opkeken, kwam er een verandering over Jezus: Zijn gezicht straalde als de zon, en Zijn kleren waren oogverblindend wit.

Mattheus 28:3

Zijn verschijning was als een bliksem, Zijn kleren waren wit als sneeuw.

Openbaringen 22:14

Gelukkig zijn zij, die hun kleding schoon wassen en zo het recht hebben om van het fruit te eten van de boom des levens.

Een levende ziel, is een spiritueel wezen. Het is een ziel, geest en lichaam vol van licht.

Het is niet specifiek een fysiek lichaam, of alleen een vibrerend lichaam. Een levende ziel manifesteert zich als licht en materie samen. Zo'n wezen, heeft volledige macht over de spirituele en de materiele werelden.

Toen plantte de Heer God een *tuin* in *Eden*, een paradijs van plezier, in het oosten, en daar plaatste Hij de *mens* in die Hij gevormd had.

Eden is het paradijs, de gehele schepping, die overal is. God schiep alles volmaakt.

De tuin is de sfeer der gedachten. Het is hetzelfde als land, de plaats waar ideeën zich ontwikkelen, de geest.

God plaatste de mens – een levende ziel – in controle van Zijn schepping – Eden – door hem bewust te maken van de sfeer der gedachten.

Hij liet er allerlei prachtige *bomen* groeien die goede *vruchten* opleverden.

Met andere woorden, God plantte veel goede ideeën in de geest van de mens en zij leverden goede resultaten op. Wat wil zeggen dat de gedachten in de geest van de mens, meehielpen scheppen en het paradijs in stand hielden.

In het *midden* van de tuin, stonden *de boom die leven geeft* en *de boom die kennis geeft* over wat goed en slecht is.

De gedachten die in het middelpunt van je geest bestaan, zijn die gedachten die het meeste aandacht krijgen, en die het belangrijkste zijn.

De boom des levens, is het symbool voor alle gedachten die leven ondersteunen. De boom des levens, symboliseert God's gedachten over de schepping. Daarin ligt ook al het goede besloten. De gedachten zelf, over zichzelf, zijn de reden dat het steeds prachtiger groeit, groter en goede resultaten oplevert. De boom des levens is de directe bron van waaruit onze kracht voortkomt. Deze boom voedt ons met goddelijke inspiratie en energie.

De tweede boom, die ook een hoop aandacht krijgt, is noch goed, noch slecht. Het is een boom van kennis over goed en slecht. Deze boom symboliseert de gedachten over het verkeerde en juiste gebruik – rechtvaardigheid – van de schepping. Door deze boom kunnen we ontdekken wat goed is voor ons om te doen en wat slechts is voor ons om te doen.

Toen plaatste God de mens in de tuin van Eden om het te *cultiveren* en het te *beschermen*.

Het eerste gedeelte is een herhaling. De mens – mensheid, man en vrouw – zijn nu bewust van de schepping. Ze krijgen twee suggesties over wat er mee te doen.

Op de zesde dag van de schepping, gaf God ook twee suggesties. Hij vertelde ons om te vermenigvuldigen en heerschappij te hebben. Dit hoofdstuk is hetzelfde verhaal, nog een keer vertelt, maar gedetailleerder.

Als we onze gedachten cultiveren, vermeederen we ze automatisch. Cultiveren, betekent om bewust gewaar te zijn van elke gedachte en de gevolgen daarvan. Het betekent om gewaar te zijn van de resultaten ervan. Wij zouden zeggen, gebruik je verstand.

Te beschermen, of heerschappij te hebben, betekent om bewust te zijn van elke bestaande gedachte. Om geen gedachten binnen te laten glippen, zonder onze toestemming. Het betekent om bewust te zijn van de inhoud van elke gedachte. Op z'n Nederlands; doe niet zo stom. Geloof niet wat iedereen zegt zonder er zelf over na te denken.

Hij vertelde hem: “Je mag van het *fruit* van elke boom in de tuin *eten*, behalve van de boom die kennis geeft over wat goed en wat slecht is. Je moet

niet van het fruit van die boom eten; als je dat doet, zul je dezelfde dag *sterven*.”

Dan gaat het verder met te vertellen wat we precies dienen te geloven en het enige wat we niet zouden moeten doen. Deze beperking is hetzelfde voor God, als het voor de mens is. Te eten, betekent te worden. “Je bent wat je eet.” “Een mens is, waar hij voor staat.” Eten, betekent absorberen, of tot je te nemen als je bron. Een geloof eten, betekent datgene herkennen wat je belichaamt, datgene wat je bent, datgene, waar je al je energie van krijgt. Een vrucht eten, betekent het resultaat worden van die gedachte. Om de realiteit van dat idee te zijn, of uit te acteren.

We kunnen alles uitproberen waar we aan kunnen denken. Behalve één ding.

God waarschuwt ons om ons geloof over onszelf, niet te baseren op goede of slechte oordelen, op goedkeuring of afkeuring vanuit ons eigen denken. We cultiveren en laten de boom van kennis groeien. Op die manier is het onze eigen creatie. Per definitie, kan je eigen creatie niet machtiger zijn dan jijzelf. Een creatie is afhankelijk van zijn schepper. Daarom kunnen we die ideeën (uit ons eigen denken) niet toepassen op onszelf. God vertelt ons dat we alles kunnen doen, behalve beginnen te geloven dat we minder dan volmaakt zouden zijn. We zijn geschapen naar Zijn gelijkenis, met hetzelfde potentieel. We zijn al volmaakt.

We kunnen ons beoordelingsvermogen gebruiken om te beslissen wat goed is om te doen, en wat niet goed is om te doen. Zeggen dat we slecht zijn, is zeggen dat God onvolmaakt is. Of, dat we verbeteringen aan kunnen brengen aan een volmaakt werk.

Onszelf als slecht beoordelen, is onszelf afsnijden van onze toegang tot oneindige macht. Dit wordt genade genoemd, je directe verbinding naar God. Op dezelfde manier, heeft een kind een verbinding met zijn ouders.

Op dezelfde dag sterven, betekent spiritueel sterven, wat, na een tijd, automatisch gevolgd wordt door de fysieke dood. Het is heel duidelijk dat alleen zijn levende ziel stierf, omdat Adam nog 930 jaar in zijn stoffelijk lichaam bleef.

Eens dat je besluit dat er iets in het oneindige universum slecht is, wordt jij zelf slecht, omdat jij een deel bent van die oneindigheid. Op dat moment snijd je jezelf gedeeltelijk af van je creatieve mogelijkheden. Je verliest je goddelijke mogelijkheden, ofwel, je sterft spiritueel.

Toen zei de Heer God: “Het is niet goed voor de *mens* om alleen te leven. Ik zal een geschikt gezelschap maken om hem te helpen.”

De mens, kan hier niet betekenen een mannelijk menselijk lichaam. De mens had nog geen fysiek lichaam op dit moment. De mens is een levende ziel, met een mannelijk karakter. De mens gebruikt zijn intellect om zijn gedachten te ontwikkelen. Het is het werk van de mens om te cultiveren (gedachten). Logica, is het eenvoudige proces om tot conclusies te komen vanuit de ene gedachte naar de andere. Het is duidelijk dat die mogelijkheid verbetert en versnelt kon worden. God ging aan het werk om de creatieve mogelijkheid die Hij, tot nu toe, in de mensheid geschapen had, te perfectioneren.

Hij pakte wat aarde van de grond en vormde alle dieren en alle vogels. Toen bracht Hij ze naar de mens om te zien hoe hij ze zou noemen, en op die manier kregen zij allen hun namen. De mens benoemde alle vogels en alle dieren; maar geen enkele van hen was geschikt gezelschap om hem te *helpen*. De mens, uit zichzelf, was nog geen volmaakte reflectie van de schepper. De mens kan gedachten scheppen, maar hij kan ze nog niet uitdrukken. Dat wordt aangetoond door het feit, dat hij niet zijn eigen hulpmaatje kan scheppen.

God moet alle dieren vormen vanuit de aarde (geest). De mens heeft daarna de mogelijkheid om over hen na te denken en ze namen te geven. Maar geen van deze nieuwe ideeën die realiteit werden, kunnen van hem een schepper maken zoals zijn Vader. Het doel van het gezelschap is niet om mee samen te zijn, maar om te helpen. De mens wil definitief enige hulp van zichzelf.

Toen liet God de mens in een *diepe slaap* vallen, en terwijl hij sliep, nam Hij een van de *ribben* van de mens en sloot het vlees weer. Hij vormde een *vrouw* uit de rib en bracht haar tot hem.

Een diepe slaap, betekent eenvoudig onbewust zijn. Vrouw werd gevormd uit man. Iets wat zich ontwikkelt, is van een hogere kwaliteit. Het is duidelijk dat de mens, die een oneindig potentieel had om te denken, het moeilijk had om zijn gedachten uit te drukken in de realiteit. Zijn rationele denken moest in slaap gebracht worden om God toe te staan, wat meer speciaal werk te kunnen laten doen.

In een stoffelijk lichaam, is het ademhalingsmechanisme de link tussen denken en lichaam. De adem des levens is de macht die ideeën toestaat om werkelijkheid te worden in de stoffelijke wereld. Het is die adem, die van de mens een levende ziel maakte nadat hij gevormd was in het denken van God. Ademen heeft te maken met emotie. De ribben zijn het meest verdichte deel van het ademhalingsmechanisme. Vrouw werd vervolmaakt uit de emoties van de man.

De gedachtesfeer wordt hier gescheiden in twee basis functies; logica en intuïtie. Emotie is de kracht achter gedachte. Emotie geeft een gedachte kracht om zich te materialiseren. Door logica en emotie te scheiden, kunnen ze afzonderlijk werken en elkaar helpen. Zolang ze samen waren, konden ze niet goed functioneren.

Deze evolutie vindt plaats in de mensheid als geheel. Zowel mannen en vrouwen hebben beide mogelijkheden en elk is eens symbool van de manier van denken die hen het best karakteriseert.

Toen zei de mens, “Eindelijk, hier is iemand van mijn eigen soort, een bot genomen van mijn bot, en vlees van mijn vlees. Vrouw (wo-man) is haar naam, omdat ze uit man is genomen.”

Merk op dat er nog geen individuele namen zijn. De tekst refereert niet naar individuen. De evolutie vindt plaats binnen de mensheid als geheel.

Vlees en botten zijn de twee basis substanties van het lichaam. Hij zegt, zij is op hetzelfde niveau als ik ben.

Dat is de reden, waarom een man zijn *vader en moeder* verlaat en verenigd is met zijn vrouw, en zij worden één.

Vader en moeder zijn de oorsprong. De gedachte van waaruit men begint zijn eigen denken te ontwikkelen, is het zaad. Vanuit de oorspronkelijke gedachte, komen meer gedachten en emoties voort, die samen de macht hebben om te materialiseren.

Er bestaan geen gedachten zonder emotie. Logica en emotie zijn altijd samen en beïnvloeden elkaar.

Omdat vrouw emotie duidelijker uitdrukt, wordt zij gezien als diegene die leven schenkt aan nieuwe ideeën. Op de zesde dag zei God, laat ONS de mens scheppen. Ons, betekent zowel het mannelijke, als het vrouwelijke aspect van God. Ze waren beiden noodzakelijk om de mens te scheppen naar Zijn beeld.

De man en de vrouw waren beiden naakt, maar ze waren niet in verlegenheid.

Alle scheppingen, inclusief alle gedachten en alle emoties, waren tot op dat moment, prachtig en leverden goede resultaten op. Er was niets om te verbergen. De mensheid was zich volledig bewust van alles wat plaatsvond.

Maar dat is niet hetzelfde als een totaal begrip ervaren hebbende van de schepping. Ze hadden er toegang toe, en volledige zeggenschap. Ze hadden alle geschenken, waar wij van kunnen dromen.

Deze situatie, was het stadium dat God had geschapen. Nu komt de tijd, dat het duidelijk zal worden hoe de mensheid deze geschenken en hun macht, gaat gebruiken. Het is geen test om God tevreden te stellen, maar om ons iets te leren over onze eigen aard. Er is meer in de schepping dan alleen perfectie. De schepping heeft de constante, gevoelige, aandacht nodig van een verantwoordelijk wezen. Net als elke andere uitvinding, kan de schepping gebruikt worden om goede of slechte resultaten te produceren.

Nu was de *slang* het meest *pientere* dier dat God geschapen had.

De slang, het serpent, de duivel, satan, de prins van de duisternis, vader van alle leugens, de moordenaar, etc. Alle namen die verwijzen naar die obscure persoonlijkheid, die uit het niets opdaagt, was niet geschapen. Hij wordt niet verondersteld deel uit te maken van de oneindigheid, omdat oneindigheid God is, die totaal volmaakt is.

In een later hoofdstuk zal ik in detail uitleggen hoe deze vragen beantwoord kunnen worden. Het is genoeg om nu te verklaren wat precies de betekenis van de duivel is in de vorm van een slang.

Een slang is een heel eenvoudig ontworpen dier, en het representeert een zeer simpele manier van denken. Logisch denken is precies zoals de beweging van een slang. Het ene idee volgt het andere. Waar de kop ook heengaat, het lichaam volgt. Met elke volgende stap, is er een keuze om in de ene of in de andere richting te gaan. De twee mogelijkheden worden gesymboliseerd door de gespleten tong. Maar eens dat er een richting gekozen is, verandert die niet meer. De slang representeert een enge manier van denken. Zijn belangrijkste karakteristiek is dat het slechts vanuit één gezichtspunt ziet.

Het betekent niet dat het intellect slecht is; het is het misbruik maken van het intellect dat gesymboliseerd wordt door de slang.

De slang is het meest schrandere dier. Het is het meest misleidende, want, als je één fout maakt, zijn al je conclusies daarna, gebaseerd op die verkeerde veronderstelling.

Slang, representeert hier het intellect dat onderzoekt en vragen stelt en de verkeerde richting inslaat.

De slang vroeg aan de *vrouw*:

Vrouw is het andere deel van de geest (denken) dat gericht is op intuïtie en emotie. Anders dan logica, houdt intuïtie onmiddellijk rekening met alle feiten en trekt daarna de conclusie. Het gebruikt onmiddellijk alle mentale krachten, zonder bewust te zijn van elke afzonderlijke stap daarin. De twee delen van de geest zijn er om elkaar te assisteren.

Dat is de reden dat de slang naar de vrouw gaat met zijn ideeën. Alleen, kan het niets manifesteren. Zonder dat en zonder het te ervaren, kan het geen uiteindelijke conclusie trekken.

Heeft God je werkelijk verteld dat je van geen enkele boom in de tuin mag eten?

Hier begint het intellect opmerkingen te vergelijken met de intuïtie. God gaf de waarschuwing aan het intellect, maar dat begreep de reden van de waarschuwing niet.

“Het Woord was met de wereld,.... en de wereld herkende Hem niet.” Het intellect probeert te begrijpen wat het verschil is tussen de verboden boom en alle anderen.

De vrouw antwoordde hem: “We eten van de vruchten van alle bomen in de tuin, behalve de boom die in het midden staat. God heeft *ons* verteld om niet van het fruit van die boom te eten of zelfs maar aan te raken; als we dat doen, zullen we sterven.”

“Ons” maakt hier duidelijk dat het gesprek gaat tussen man en vrouw.

Het is niet de intuïtie die de beginfout maakt; zij weet wat te doen. Maar die kennis is gebaseerd op informatie van buitenaf en komt niet voort uit enige ervaring. Dood is een onbekend fenomeen en daarom geen echte bedreiging.

De slang antwoordde: “Dat is niet waar; je zult niet sterven. God zei dat, omdat Hij weet dat, als je er van eet, je ogen geopend zullen worden, en je als God zult zijn, wetende wat goed is en wat slecht is.”

In feite liegt de slang. Het kwam tot die conclusie vanwege zijn gebrek aan visie, voorstellingsvermogen en vertrouwen. Het intellect heeft geen ervaring.

Het argument is gebaseerd op de veronderstelling dat de ogen van de vrouw niet open zijn, dat ze niet als God is, en dat ze niet weet wat goed en slecht is.

Het intellect lijkt betekenisloos vergeleken met het oneindige universum. Het kon niet bevatten dat het het vermogen had om de gehele schepping te beheersen en te begrijpen. “Vraag, en u zal gegeven worden.”

Het kwam tot de conclusie dat het iets mistte. Hier begint de zoektocht naar de heilige Graal. Mensen die naar goddelijke macht buiten zichzelf zoeken, en daarbij ontkennen dat ze goddelijke macht bezitten. Het gebrek aan strijd en inspanning, maakt de machten van de geest, onzichtbaar.

De vrouw zag hoe prachtig de boom was en hoe goed het zou zijn om zijn fruit te eten, en ze dacht hoe fantastisch het zou zijn om wijs te worden.

De vrouw neemt aan dat ze niet wijs is, en door de macht van die gedachte verliest ze haar wijsheid en begaat een stomiteit. Zo gauw de macht van de emotie losgelaten wordt over een gedachte, wordt het realiteit. Er is één ding wat de kinderen van God niet kunnen doen; dat is ontkennen dat ze kinderen van God zijn. Maar als ze hun erfgoed ontkennen, dan zullen ze, door hun door God gegeven macht, zichzelf gedeeltelijk afsnijden van die macht. Ze hebben nog steeds die macht, maar nu is het niet onder hun bereik.

Ze nam wat van het fruit en *at* het.

Vaak wordt gezegd dat, om terug naar de hemel te gaan, we vertrouwen en geloof moeten hebben. Door van het fruit te eten, demonstreerde ze dat ze niet gelooft dat ze een kind van God is.

Ze verricht een handeling waardoor ze denkt dat ze wijzer zal worden. In feite, start ze, met te ZIJN en te LEVEN in overeenstemming met haar nieuwe, beperkte idee over zichzelf. Ze eet, ofwel, neemt als haar bron, het idee dat ze afgescheiden is van God. Ze gelooft dat ze een wezen is met beperkte mogelijkheden. Van nu af aan, moet ze al haar macht krijgen vanuit deze beperkte mogelijkheden.

Wat ze deed, was geloven dat ze inferieur was, en daarna hechtte ze meer belang aan dat idee, dan aan de realiteit van God binnenin haar. Ze schiep een idee en vervolgens onderwierp zij zichzelf daaraan. Neerbuigen voor je eigen schepping is de basisbetekenis van afgoden verering.

Ze gaf er wat van aan haar echtgenoot, en hij at er ook van.

Ze schiep het uiteindelijke resultaat, de vrucht, wat ze teruggaf aan de man, die het idee ervoor geschapen had. Seks, is het combineren van de mannelijke en vrouwelijke krachten voor reproductie. Wat hij gecreëerd had, was feitelijk een lage kwaliteit gedachte. Ze hadden nog geen fysieke lichamen. Daarom schiepen ze geen ander fysiek lichaam; dat komt later. Ze “creëerden” slechts beperking, wat minder is dan waar ze mee begonnen. Hij heeft nu geen enkele keus meer. Eens dat hij deze lijn van denken startte, volgde het resultaat daarvan automatisch. Nu dat zijn gedachte, door emotie, gemanifesteerd is, heeft hij het bewijs geleverd waar hij naar zocht. Gedachten bewijzen zichzelf. In die zin, kun je nooit liegen. Alles wat zich in het denken bevindt, zal zichzelf manifesteren.

Zodra ze ervan gegeten hadden, kregen ze *begrip* en beseften ze dat ze *naakt* waren; dus naaiden ze *vijgen bladeren* aan elkaar en bedekten zichzelf.

Begrip van wat? Ze hadden geen begrip gekregen van goed en slecht, dat hadden ze al. Ze begrepen het resultaat, of vrucht, van hun handeling. Ze zagen dat ze er niets mee gewonnen hadden, maar, integendeel, veel verloren hadden. Ze zagen duidelijk waar dat verlies door veroorzaakt was.

Dat, wat ze verloren waren, was hun goddelijke kleding, het aura van licht wat hen omgaf en wat de geest van God is. Ze ontkenden hun goddelijke erfgoed, en vervingen dat met het idee dat ze minder dan goddelijk waren.

Openbaringen 6:11 Elk van hen werd een wit kleed gegeven.

Wat er gezien wordt, eens dat de goddelijke kledij weg is, is hun eigen onvolwassen gedachten en twijfels. Al deze negatieve ideeën dienen onderdrukt te worden om in staat te zijn, je op z'n minst een klein beetje op je gemak te laten voelen. De vijgenbladeren die een deel van hun gedachten bedekten, is de nieuw gecreëerde scheiding tussen het bewuste en het onbewuste denken.

Die *avond* hoorden ze God door de tuin lopen, en ze verborgen zich voor Hem achter de bomen.

God genoot van Zijn zevende dag van rust, toen er een andere avond verscheen. Dit is de nieuw geschapen duisternis in het denken van Zijn kinderen.

Net als vóór de schepping, toen Hij over het water bewoog, beweegt Hij zich deze keer tussen de bomen, ofwel, tussen de verschillende geloven die geschapen waren. Zich achter de bomen verbergen, is proberen om van de verantwoordelijkheid af te komen door met allerlei argumenten en ideeën te komen; waar de volgende conversatie over gaat.

God riep naar de mens: “Waar ben je?”

Hij antwoordde: “Ik hoorde U in de tuin; ik was bang en verborg me voor U omdat ik naakt was.”

“Wie heeft je gezegd dat je naakt was?” vroeg God. “Heb je van het fruit gegeten waarvan Ik je gezegd had niet te eten?”

Man antwoordde: “De vrouw die U hier geplaatst hebt, gaf me het fruit en ik at ervan.”

God vroeg de vrouw: “Waarom heb je dat gedaan?” Zij antwoordde: “De slang heeft mij ertoe verleid.”

Ze beschuldigen elkaar. Naakt, betekent zonder kleren of, zonder de aanwezigheid en leiding van God. Deze eenzaamheid maakt hen bang.

Toen zei God tegen de slang: “Je zult hiervoor gestraft worden.; jij alleen van alle dieren zult deze vloek moeten dragen: Van nu af aan zul je op je buik kruipen, en zul je stof eten zolang je leeft.”

In plaats van direct gevoed te worden door God via de boom des levens, moet het intellect nu zijn hulpbronnen uit de stof halen.

God voorziet in gereed zijnde prachtige ideeën die al opgegroeid zijn en ontwikkeld vanaf de grond, wat stof is gecombineerd met water. Als de mens God's wijsheid ontkent, snijdt Hij hem af van zijn goddelijke inspiratie.

God heeft de helft van Zijn energie teruggetrokken door voor de mens alleen te voorzien in droge grond, zonder water. Het is moeilijk om bomen te laten groeien op harde grond.

Andere dieren krijgen hun inspiratie nog steeds direct van God, ook al leveren hun gedachten geen resultaat op.

“Ik zal ervoor zorgen dat *jij* en de *vrouw* elkaar gaan haten; haar *nakomelingen* en die van jou zullen altijd vijanden zijn. Haar nakomelingen zullen je *hoofd* pletten, en jij zult in hun *hielen* bijten.”

Van nu af aan, zijn het intellect en de emoties in conflict. Ze trekken verschillende conclusies. Ze zullen elkaar checken, zodat in de toekomst voorkomen zal worden, dat zulke vergissingen gemakkelijk plaats kunnen vinden.

De nakomelingen, de vrucht, ofwel, de conclusies van het intellect en de emoties, zullen ook verschillend zijn, en proberen elkaar te domineren.

Als je de kop van een slang plet, verliest het zijn gevoel van richting. Het heeft dan opnieuw de keuze om voort te gaan of terug te keren. Het intellect wordt geblokkeerd en gedwongen om te kijken wat hem tegenhoudt, de vrouw.

Op dezelfde manier gaat de vrouw in de tegengestelde richting. Als je loopt, is je hiel het laatste deel van je lichaam dat beweegt. Als de slang in de hiel bijt en vast blijft houden, kun je niet verder lopen. De vrouw wordt ook tegengehouden in haar beweging en moet zich bezig houden met het datgene wat er aan de hand is, de slang.

Ze stoppen elkaar in hun beweging, en dat doen ze in tegengestelde richtingen. Van de slang wordt het eerste deel tegengehouden, en van de vrouw het laatste deel. De overwinning van deze strijd is verlossing. In plaats van elkaar te beschuldigen, zullen ze uiteindelijk verantwoordelijkheid moeten nemen voor hun eigen creaties. En de macht van hun gedachten leren kennen.

God vertelde de vrouw: “Ik zal de strijd tijdens je *zwangerschap* vergroten en je pijn tijdens de *bevalling* vergroten. Ondanks dat, zul je nog steeds een verlangen naar je man hebben, en je zult ondergeschikt aan hem zijn.”

Intellect en emotie scheppen samen. Nu ze in conflict zijn, is het duidelijk dat iets manifesteren nu moeilijker is geworden. Zwangerschap en geboorte hebben te maken met de uiteindelijke stap om iets te scheppen, wat gedaan wordt door de vrouw, ofwel, emotie. Het verlangen komt voort uit het feit dat het gemakkelijker is om iets te creëren, terwijl ze redetwist met haar man, dan om te proberen om iets uit zichzelf te scheppen.

De laatste en meest gecompliceerde schepping, de vrouw, is ook het minst ontwikkeld.

Dat is de reden dat, voor het moment, terwijl de intuïtie zich ontwikkelt, het intellect het laatste woord zal hebben.

God vertelde de man: “Je luisterde naar je vrouw en at van de vrucht waarvan Ik je gezegd heb, er niet van te eten. Vanwege wat je gedaan hebt, zal de *grond* onder je vervloekt zijn. Je zult heel je leven hard moeten werken, om het genoeg *voedsel* voor je op te laten leveren. Het zal *onkruid en doornen* opleveren. Je zult *wilde planten* moeten eten. Je zult hard moeten werken en zweten om ervoor te zorgen dat de aarde iets oplevert, totdat je terugkeert naar de aarde van waaruit je gevormd bent. Je bent gemaakt van aarde, en je zult weer aarde worden.”

De mens heeft zijn tuin vervuild met gedachten die slechte resultaten opleveren.. Om enig zinvol resultaat te verkrijgen, zal hij voortdurend veel aandacht moeten besteden aan elke gedachte die zich in zijn denken ontwikkelt. Slechte resultaten worden gesymboliseerd

door onkruid en doornen. Wilde planten zijn een symbool van ongecontroleerd denken, waar de mens verantwoordelijkheid voor zal moeten nemen.

De mens is hier geïdentificeerd met zijn slechte gedachten, die gevormd zijn vanuit het land, ofwel, God's geest; in dit geval misbruikt. Deze gedachten zullen eventueel zichzelf vernietigen en de energie die er in vast zat, zal terugkeren naar zijn bron.

De eeuwige ziel van de mens zal nooit terug hoeven gaan, maar dat deel, is nu overschaduwde door de, door de mens gemaakte ideeën over zichzelf.

De ideeën die het zelf bepalen, zullen het zelf vernietigen, tenzij de mens deze ideeën loslaat. De mens, is in dit geval, geïdentificeerd met beperking. De mens is gemaakt van geest, ofwel, aarde.

De mis-bruikte geest – aarde – zal eventueel terug moeten keren naar zijn originele vorm.

De mens noemde zijn vrouw Eva, omdat ze de moeder van alle levenden is geworden.

Nu ze zelfgemaakte ideeën hadden, krijgen ze individuele namen.

Emoties zijn als het water dat het zaad of het idee, laat groeien en zich manifesteren.

Zonder emotie is er geen creatie. Eva wordt gezien als de uiteindelijke afronding van de schepping.

Menselijke wezens zijn in essentie gedachten vanuit de geest. Dat is wat ze creëren.

Daarna krijgt de geest een lichaam.

God maakte kleding van *vellen* voor de mens en zijn vrouw, en Hij bekleedde hen daarmee.

Vellen, staat hier voor een fysiek lichaam.

De val van de mensheid wordt zichtbaar, als hij zijn spirituele aard verliest, en gevangen komt te zitten in een fysiek lichaam. Een lichaam is een materiele representatie van het spirituele lichaam of levende ziel. Vanaf dit punt, betekenen man en vrouw in de bijbel, tegelijkertijd hun fysieke lichamen en de manier van denken die zij representeren.

Een andere plaats in de bijbel waar vellen worden genoemd is in Mattheus 9:17

“Noch doet iemand nieuwe wijn in oude zakken, want de zak zal barsten.”

De wijnzakken waren gemaakt van dierenvellen. De volledige waarheid van God kan niet bevat worden in alleen een fysiek lichaam. Maar, sinds ze hun goddelijkheid hadden opgegeven, eindigden ze in alleen fysieke lichamen.

Als je meer gedetailleerde informatie wil over het proces waardoor Adam en Eva gevangen raakten in hun lichaam, lees dan de twee boeken over Adam en Eva, in “The Lost Books Of The Bible” en “The Forgotten Books Of Eden.” Uitgegeven door Meridian Books.

God zei: “Nu is de *mens* geworden als een van *Ons* en heeft *kennis* van wat goed is en van wat slecht is.”

Mens, dient gelezen te worden als mensheid; man en vrouw die beiden intellect en emotie bezitten.

Ons, betekent beide aspecten van God, Zijn intellect en intuïtie.

Kennis, betekent hier kennis door ervaring.

De mensheid heeft nu de gecombineerde macht van hun intellectuele en emotionele capaciteiten, ervaren.

“Hij moet niet toegestaan worden om de vruchten te nemen van de boom die leven geeft, het eten en eeuwig leven.”

Eerst was God met de mensheid en één met de mensheid. Nu is Hij nog steeds één met de mens, maar de mens, door zijn handelen, herkend dit niet meer. Het schijnt de mens toe dat God afgescheiden is van hem, en dat Hij wat bevelen geeft aan de mens. Feitelijk, heeft de mens zichzelf reeds afgescheiden van de boom des levens, ofwel, God's ideeën, maar hij kan dat niet herkennen.

Dit vers bewijst dat de mens onsterfelijk was. God wil hem absoluut niet toestaan om verder te gaan met cultiveren, als hij de groei van het onkruid niet tegen kan houden.

God stuurde hem uit de tuin van Eden en liet hem de grond bewerken van waaruit hij gevormd was.

De mens was gevormd uit de aarde van de tuin, wat God's Geest is. De mens heeft andere resultaten geschapen, dan wat God's bedoeling was voor Zijn kinderen. Nu moeten we om zien te gaan met onze eigen schepping. God staat erbij en kijkt alleen maar wat we zullen gaan doen.

De mens moet in zijn eigen tuin werken en het schoon maken, voordat hij verder kan gaan met het cultiveren van goddelijke gedachten.

Ten oosten van de tuin, plaatste Hij een *engel* met een *vlaamend zwaard dat in alle richtingen zwaaide*. Dit diende om iedereen weg te houden van de boom die leven geeft.

Een engel is een goddelijke gedachte. Het zijn onze eigen verstandelijke gedachten, die ons weghouden uit het paradijs. Het is de God in ons die die gedachte daar geplaatst heeft, om ons te beschermen tegen eeuwigdurende misère. Maar, sinds we het gewaarzijn verloren zijn van de God in ons hart, lijkt het alsof iemand van buitenaf de ingang beschermt.

Het symbool van het vlammeende zwaard dat in alle richtingen zwaait, is vele malen beschreven als komende uit de mond van een engel.

Wat uit de mond komt, zijn woorden of ideeën. Als we tegengestelde gedachten hebben, gaan ze in alle richtingen en nergens in het bijzonder. Deze zigzaggende richting, houdt ons af van het bewandelen van het nauwe pad dat rechtstreeks naar de hemel leidt.

(De hemel is het symbool van een gesteld doel bereiken; het kunnen genieten van het resultaat wat beoogd werd. Een doel stellen wat je wil bereiken, lukt alleen als alle gedachten die daarna gedacht worden naar het doel *blijven* leiden. Bijvoorbeeld, je wilt je zolder opruimen, want je wil de ruimte voor iets anders gaan gebruiken. Je begint met de spullen die op zolder staan te bekijken en verplaatsen om ruimte te scheppen. Op een gegeven moment pak je iets op wat je aandacht volledig in beslag neemt. Je gedachten dwalen af en voor dat je er erg in hebt, is de tijd om. Je verlaat de zolder, en het komt er niet meer van om terug te gaan en verder te gaan met opruimen. Gedachten hebben je afgeleid van je eigen doel en het beoogde resultaat wordt niet bereikt. Er is geen bevrediging.

Stel, dat je doel is om vrede in jezelf te ervaren. Om dat doel te bereiken, dien je eerst een idee te hebben hoe dat voelt, vrede in jezelf ervaren. Dit is een stuk abstracter dan een zolder opruimen. Als je vrede in jezelf wilt ervaren, kun je beginnen met op te merken wat je vrede verstoort en vervolgens die handeling nalaten te doen. Je kunt ook gaan analyseren waarom je (nog) geen vrede in jezelf ervaart; gaan onderzoeken *wat* er is

misgegaan en *wanneer* en *waarom*. Ook al krijg je de juiste antwoorden op die vragen, dan is er nog steeds geen vrede in jezelf. Je weet, op z'n best, waarom het er niet is. Alsof je, als je op je zolder aankomt, je eerst begint af te vragen hoe al die spullen ooit op zolder zijn gekomen, waarom je dingen wilde bewaren en wanneer je dat wilde. De zolder zal er niet mee opgeruimd worden.

Op weg gaan naar een gesteld doel, is stappen zetten, één voor één, in de richting van dat doel. Zigzaggende gedachten, zijn de afleidende gedachten. Soms zelfs zijn het overtuigingen, ofwel, diepgewortelde gedachten die automatisch in je denken opkomen, voordat je er erg in hebt. Bijvoorbeeld, de gedachte dat je iets niet kunt, is niet zo maar een losse flodder gedachte die binnendwarrelt, maar een diepgevoelde overtuiging. Zo'n gedachte zal alles blokkeren. Wat JIJ vindt wat ECHT WAAR is, zijn gedachten die je emotioneel ook zo voelt. Gedachten waar je gevoelsmatig niet achter staat, ervaar je niet als de *echte* realiteit.

Bijvoorbeeld, de gedachte 'Ik verdien liefde, aandacht en ondersteuning,' kan door jou gelijk weer verworpen worden, omdat je diep van binnen altijd al gevoeld hebt – en daardoor vaak ervaren – dat je nooit genoeg liefde, aandacht en hulp waard was, omdat je – gevoelsmatig – die nooit hebt gekregen op de momenten dat je het echt nodig had. De weg naar het ervaren van EENZIJN met God of de Bron, is de weg naar stilte in jezelf. Stilte, in de betekenis, weg van het lawaai van je gedachten en overtuigingen die je blijkbaar niet in die richting hebben gestuurd, waar je je één-zijn met God of de Bron kon ervaren. Dat is het doel en betekenis van meditatie: weggaan van het 'lawaai' van al je vertrouwde gedachten en gevoelens die nooit het doel hebben ondersteund om vrede in jezelf te ervaren. Ofwel, als je naar Parijs wilt, moet je ophouden met mijmeren over hoe leuk het misschien ook is om naar Barcelona te gaan, want zolang je nog twijfelt, ga of ben je niet op weg naar Parijs.

Met de overtuiging "Ik ben afgescheiden van God" als leidraad, kom je niet tot de ervaring van één-zijn met God) (toevoeging Karunesh)

ACHTSTE DAG

Hebreeën 4:1

Nu, God heeft ons de belofte gedaan dat we die rust mogen ontvangen waar Hij over gesproken heeft. Laten we daarom zorgdragen, dat niemand van jullie zal falen om die beloofde rust te ontvangen.

Toen de mensheid van de vrucht at, probeerden ze wijs te worden. Met ander woorden, ze hadden niet de visie om te zien dat ze reeds volmaakt waren. Door te proberen zichzelf te verbeteren, namen ze geen rust.

De juiste actie om de schepping te ontvouwen, is om het oneindige potentieel en volmaaktheid van de schepping te ontdekken, niet om iets extra's te creëren, zoals wijsheid.

Nadat de mensheid gefaald had om zichzelf als kinderen van God te zien, kregen ze een andere kans. Door de gehele bijbel heen, doet God de belofte, dat, als ze Zijn advies opvolgen, Hij ze alles zal geven waar ze maar van kunnen dromen en meer. Deze volmaaktheid, paradijs, of hemel op aarde, is ons geboorterecht; we hoeven niets extra te doen om het te verdienen. We moeten alleen ophouden met onszelf vast te binden. In het laatste hoofdstuk van Openbaringen, wordt deze perfecte staat beschreven.

Want we hebben het goede nieuws gehoord, net als zij dat gehoord hebben. Ze hoorden de boodschap, maar het deed hen geen goed, omdat, toen ze het hoorden, ze het niet met vertrouwen accepteerden.

Iedereen heeft een kans gehad om de grote belofte van God of ons geboorterecht, te begrijpen. Maar als zelfs God het je persoonlijk zou vertellen, wat zou je er dan aan hebben als je het niet kunt geloven? Of WEES en LEEF in overeenstemming ermee. Er zal een verruiming van het sterfelijk denken nodig zijn, om volmaakt leven te kunnen visualiseren.

En daarom ontvangen wij, die geloven, de rust God die beloofd heeft. Het is precies zoals Hij gezegd heeft, “Ik was boos en zwoor: ze zullen nooit het land binnengaan waar Ik ze rust gegeven zou hebben!”

Hier wordt gesproken over de Israëlieten nadat ze Egypte verlaten hadden en voordat ze het beloofde land binnen zouden gaan, wat een symbool is voor paradijs, de tuin van Eden.

Ze twijfelden eraan of het nieuwe land niet te gevaarlijk zou zijn om binnen te gaan, of dat ze verder zouden reizen. Ze twijfelden aan hun capaciteit om zich te verbeteren. Het ontbrak hen aan de visie van wat ze konden zijn. Dit was er de oorzaak van dat ze nog eens veertig jaar rondreisden voordat ze het beloofde land binnen gingen.

Hij was boos op deze Joden en zei dat ze nooit die gemoedstoestand zouden bereiken, of beloofde land, vanwege hun gedrag. Hun twijfels lieten hun versplinterende denken zien, hun gebrek aan één specifiek verlangen, en de wil en het geloof om dat te bereiken.

Als je begint met in overeenstemming te ZIJN en te LEVEN met God's eerste twee geboden, zul je stap voor stap het paradijs binnengaan en die rust ontvangen.

Hebreeën 4:6

Zij, die het eerst het goede nieuws hoorden, kregen niet die rust, omdat ze het niet geloofden.

Dit is een referentie aan Adam en Eva en hun twijfeling.

Vervolgens zijn er anderen die toegestaan wordt om het te ontvangen. Dit wordt getoond door het feit dat God een andere dag schiep, die “Vandaag” genoemd wordt.

Enoch, Elisa en Melchizedek zijn een paar voorbeelden van mensen in de bijbel die die rust ontvingen. Zij gingen terug in de tuin van Eden.

Vandaag is altijd, het is eeuwigheid. Maar vanuit ons gezichtspunt is er altijd een vandaag meer, voorgoed. Het betekent eenvoudig je kunt elke dag gaan. Je hoeft niet te wachten op de wederkomst van de Christus, of op het laatste oordeel.

Het laatste oordeel, is de dag dat je het laatste oordeel velt over jezelf. Dan kun je beginnen met iets meer constructiefs te gaan doen met je creatieve mogelijkheden. Het laatste oordeel kan elke dag zijn; vandaag.

Vele jaren later sprak Hij erover via David in het geschrift dat eerder is aangehaald: “Als je vandaag God's stem hoort, wees dan niet koppig.”

Als je vandaag God's stem hoort, wees het dan niet opnieuw af zoals Adam en Eva deden. We hebben de betekenis van de zevende dag niet begrepen. God geeft ons een nog een kans, die hier en nu aangeboden wordt.

Elke dag is goed genoeg om verlicht te raken. We hoeven niet te wachten op het laatste oordeel. Het laatste oordeel betekent, de laatste keer dat je oordeelt over jezelf. Als we ophouden met over onszelf te oordelen, in overeenstemming met onze beperkte normen, zal onze visie zich openen naar het feit dat we in het paradijs zijn.

Elke dag hebben we enige goede inspiratie, en als we die opvolgen zal de stroom gedachten, energie, geluk en gezondheid toenemen.

De achtste dag is een toevoeging aan de zesde dag voor hen onder ons, die het niet begrepen hebben. Die dag zal komen als de duisternis die tijdens de 7de dag in het paradijs, verdwenen zal zijn.

Johannes 1: 6

God stuurde een boodschapper, een man genaamd Johannes, die de mensen kwam vertellen over het licht, zodat allen de boodschap zouden horen en zouden geloven. Hijzelf was niet het licht; hij kwam om te vertellen over het licht. Dit is het ware licht – het licht dat in de wereld komt en op de gehele mensheid schijnt.

God stuurt vaak boodschappen naar Zijn mensen. Hij gebruikt dromen, profeten, gebeurtenissen, visioenen, persoonlijke gesprekken (Mozes), natuurkrachten (de brandende struik), een goddelijke stem (bij Jezus' doop), parabels, symbolen, enz. Meestal hadden deze communicatiemiddelen, op z'n best, een tijdelijk resultaat. Johannes is weer iemand die verteld over het licht en openbaart God's plan voor de mensheid. Hij praat er alleen over; hij is niet de belichaming van die boodschap.

Het Woord was in de wereld, en hoewel God door het Woord de wereld heeft geschapen, heeft de wereld Hem niet herkend. Hij kwam naar zijn eigen land, maar zijn eigen mensen ontvingen Hem niet.

Het Woord is de oorzaak van de schepping, wat de wereld inhoudt. Maar mensen, zij die verantwoordelijk zijn voor de schepping, bevatten de wijsheid en macht van God's gedachten niet. De tweede zin beschrijft exact hetzelfde onderwerp.

Jezus wad degene, die, voor de eerste keer, volledig de boodschap van God in de praktijk bracht en God toestond, om op die manier te communiceren met zijn mensen.

De eerste die de boodschap kregen, waren Adam en Eva. Maar zij faalden erin om het belang en de mogelijkheden van hun eenvoudige instructies, te herkennen.

God schiep alles met Zijn gedachten. Zijn gedachten waren in harmonie met God, daarom zijn ze één. Jezus, drukte deze gedachten uit en brengt ze aldus in de praktijk. Dit maakt Jezus één met de boodschap en één met God.

Een paar echter, ontvingen Hem en geloofden in Hem; dus gaf Hij hen het recht om God's kinderen te worden. Ze werden niet God's kinderen op een natuurlijke manier, dat wil zeggen, door geboren te worden als kinderen van een menselijke vader; God Zelf was hun Vader.

Dat sommigen konden geloven en de boodschap ontvingen, laat zien dat het niet onmogelijk is om volledig te begrijpen wat God wil dat we doen.

De vader is het symbool van degene die schept. God schiep volmaakte ideeën. Om volmaakt te worden "Net zoals onze Vader volmaakt is in de hemel," moeten we geloven

dat we Zijn kinderen zijn. We dienen te ZIJN en te LEVEN in overeenstemming met deze waarheid, om in staat te zijn, Zijn kinderen te zijn.

Het Woord werd een menselijk wezen en leefde, vol van genade en waarheid, onder ons. We zagen zijn glorie, die glorie die Hij ontving als de Vader's enige Zoon.

Eindelijk manifesteerde God's idee zich in een volmaakte vorm op aarde. Het resultaat wordt beschreven als de belichaming van genade en waarheid. Het is meer dan de droom van de meeste mensen van gezond zijn, gelukkig en rijk.

Zoals verklaard in vers 3, "niet één ding in de schepping is tot stand gekomen zonder Hem." De Zoon is het resultaat van de Vader. De Vader, de Schepper of God, is de Denker. Het enige wat de Denker doet, is gedachten denken. Hij doet niets anders. De rest van de schepping manifesteert zich via een specifiek idee. Goddelijke gedachte, of de Zoon, is het enige directe resultaat van de Vader. God heeft geen enkele tegenstrijdige ideeën. Het enige wat Hij wil creëren, is volmaakt leven naar Zijn beeld. Dit is een basis gedachte en wens. God heeft geen verborgen of een ander doelstellingen. Er zijn vele boodschappers, en één boodschap.

De Zoon is geïdentificeerd met de boodschap. "Ik en de Vader zijn één."

God's ideaal van genade en waarheid werd werkelijkheid, en werd ons getoond.